

Sygn akt: I C 716/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Kościerzynie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Lucyna Knyba

Protokolant: sekr. sąd. Karolina Stępińska

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2016r. w K.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank SA z siedzibą w W.

przeciwko W. F.

o zapłatę

I. Powództwo oddala;

II. Kosztami postępowania obciąża powoda uznając je za uiszczone w całości.

Sygn. akt I C 716/15

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank SA z siedzibą w W. w pozwie wniesionym w dniu 22 maja 2015. domagał się zasądzenia od pozwanej W. F. kwoty 2.910,71 zł wraz z umownymi odsetkami oraz kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż powód w ramach swej działalności udzielił pozwanej kredytu na podstawie umowy z dnia 20-1-2013r. Pozwana nie wywiązała się z ciążącego na niej obowiązku terminowego dokonywania spłat. Wskazana data 16 lutego 2015r. jest tożsama z dopuszczeniem się przez pozwaną pierwszej zaległości w spłacie rat. W związku z brakiem zapłaty zaległych rat powód wypowiedział umowę i postawi całą należność w stan wymagalności.

(k- 2-6 - pozew w epu

k- 31-34- pozew)

Mocą nakazu zapłaty z dnia 29 maja 2015r. Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie uwzględnił żądanie powoda w całości.

(k- 7- nakaz zapłaty w epu)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wskazała, że spłaca pożyczkę od dnia zawarcia umowy, poczynając od 16-12-2013r. do chwili wniesienia sprzeciwu. Bank przyjmował wpłaty, dowody w załączeniu.

(k- 10- sprzeciw od nakazu zapłaty)

Sąd ustalił, co następuje:

Powód (...) Bank SA z siedzibą w W. na podstawie umowy o kredyt ratalny nr (...) z dnia 20 listopada 2013r. udzielił pozwanej W. F. kredytu w wysokości 2.950,99 zł. Zgodnie z umową na całość kosztów związanych z umową składały się kredyt w wysokości 2.950,99 zł, prowizja bankowa 229,30 zł, ubezpieczenie w wysokości 647,69 zł, odsetki od kapitału kredytu w wysokości 1.056,91 zł. W umowie strony ustaliły termin spłaty kredytu w 48 ratach, płatnych poczynając od grudnia 2013r. w wysokości pierwsza rata 99,98 zł, następne po 108,49 zł miesięcznie. Od października 2014r. rata wynosiła 102,50 zł, w marcu 2015r. - 99,82 zł. Strony ustaliły także, iż w wypadku nieterminowej spłaty kredytu i pozostawania w zwłoce w płatności przynajmniej dwóch pełnych rat przez kredytobiorcę, bank będzie mógł wypowiedzieć umowę z zachowaniem miesięcznego terminu wypowiedzenia, po uprzednim pisemnym wezwaniu kredytobiorcy do zapłaty wymagalnych należności w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania.

(dowód: k- 35-36- umowa

k- 37- oświadczenie kredytobiorcy

k- 60-65, k- 104-105- zestawienie należności i spłat

k- 101-102, k- 110- zeznania pozwanej w charakterze strony)

Pozwana spłacała od grudnia 2013r. raty kredytu w wymaganej wysokości, choć miała opóźnienie z uwagi na zły stan zdrowia. Nie uiściła wymaganej raty w miesiącach marcu i wrześniu 2014r. W późniejszym czasie dokonywała nadpłat, by wyrównać saldo wymaganych spłat. W miesiącu październiku 2014r. dokonał dwukrotnie płatności, zaś w marcu 2015r. wpłaciła kwotę 225 zł. Ostatniej spłaty pozwana dokonała w dniu 15 grudnia 2015r. W oświadczeniu z dnia 17 lutego 2015r. powód wypowiedział jej umowę kredytu wskazując na zaległość z tytułu należności kapitałowej na kwotę 309,38 zł, z tytułu odsetek umownych na kwotę 60,54 zł, z tytułu odsetek podwyższonych za opóźnienie w spłacie należności kapitałowej na kwotę 2,56 zł, z tytułu kosztów i opłat na kwotę 15 zł. W piśmie z tego samego dnia powód zawiadomił pozwaną o możliwości przetwarzania jej danych i wpisania jej do bankowego rejestru osób nieterminowo regulujących należności. Pisma lub jedno z nich pozwana otrzymała w dniu 23 lutego 2015r.

(dowód: k- 11-18, k-76-100- dowody wpłat

k- 30- wyciąg z ksiąg banku

k- 38, k- 66- wypowiedzenie umowy

k- 38v, k- 66v- zawiadomienie

k- 39, k- 67-68- dowód doręczenia wypowiedzenia i zawiadomienia

k- 60-65, k- 104-105- zestawienie należności i spłat

k- 72-zestawienie dowodów wpłat

k- 101-102, k- 110- zeznania pozwanej w charakterze strony)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań pozwanej w charakterze strony oraz kserokopii dokumentów prywatnych złożonych przez strony, których sąd nie kwestionował. Sąd nie znalazł generalnie podstaw do odmowy dania wiary zeznaniom pozwanej, zdaniem sądu, są logiczne i zbieżne z innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie, tworząc z nimi spójną całość. Wskazać jedynie trzeba, iż pozwana wskazała, że nie zalegała z płatnościami rat ponad dwa tygodnie, jednakże z zestawienia spłat złożonego przez powoda oraz przedłożonych przez pozwaną dowodów wpłat wynika, że nie uiściła a terminie

należności za marzec i wrzesień 2014r. W pozostałym zakresie zeznania pozwanej nie budzą wątpliwości. Wskazana rozbieżność może jednakże wynikać ze stanu zdrowia pozwanej, o którym mówiła.

Powództwo podlega oddaleniu.

Na wstępie należy stwierdzić, iż okolicznością nie budzącą wątpliwości jest fakt zawarcia przez strony umowy kredytu z dnia 20 listopada 2013r. Okoliczność ta została wykazana przez powoda za pomocą złożonych do akt sprawy dokumentów, nie została także kwestionowana przez pozwaną. Pozwana nie zakwestionowała także wysokości i ilości rat spłat wynikających z umowy. Pozwana podniosła jednakże, iż wbrew twierdzeniom powoda starała się wywiązywać terminowo z płatności.

Odnosząc się do roszczenia powoda wskazać trzeba, iż, w ocenie sądu, brak podstaw do uznania, iż doszło po stronie pozwanej do takiego postępowania w związku ze spłacaniem rat, które uzasadniało dokonanie przez powoda wypowiedzenia zawartej przez strony umowy kredytu i postanowienia pozostałej do spłaty należności w stan wymagalności w oparciu o wypowiedzenie z dnia 17 lutego 2015r. Wskazać bowiem trzeba, iż stosownie do treści zawartej przez strony umowy, powód mógłby wypowiedzieć umowę w przypadku zalegania przez pozwaną z zapłatą za pełne dwa okresy płatności, nadto musiałby uprzednio wezwać ją do zapłaty z określeniem nie krótszego niż 7 dni terminu na spłatę. W ocenie sądu, żadna z tych okoliczności nie miała miejsca. W szczególności należy wskazać, iż z zestawienia spłat złożonego przez powoda ale i dowodów wpłat złożonych przez pozwaną wynika, iż nie uściła ona należności za miesiące marzec i wrzesień 2014r. Jednakże już w październiku 2014r. dokonała podwójnej wpłaty. Nawet jeśli przyjąć, iż zaległość istniała na dzień wypowiedzenia, nie obejmowała ona dwóch pełnych rat. Nadto w marcu 2015r. pozwana dokonała kolejnej nadpłaty, zatem trzeba przyjąć, iż w tamtym czasie nie pozostawała już w opóźnieniu w płatności. Istotne jest jednak także, że, wbrew treści umowy, powód niewątpliwie nie dopełnił swego obowiązku i nie wezwał pozwanej do zapłaty zaległości w określonym terminie pod rygorem wypowiedzenia umowy przed złożeniem takiego oświadczenia w piśmie z dnia 17 lutego 2015r. Żaden z zaferowanych przez powoda dokumentów takiego wezwania nie zawiera, powód nie załączył też dowodu doręczenia pozwanej takiego wezwania. Ciężar dowodu w tym zakresie obciążał powoda, zgodnie za regułą wynikającą z treści art.6 kc. Zdaniem sądu, powód temu obowiązkowi nie sprostał. Wskazać trzeba, iż, zdaniem sądu, brak takiego zagrożenia ze strony powoda skierowanego do pozwanej uniemożliwia mu skuteczne wypowiedzenie przedmiotowej umowy, skoro powód sam taki obowiązek na siebie nałożył. Tym samym postawienie w stan wymagalności całej należności było nieuprawnione.

Mając na uwadze powyższe, na mocy na mocy art.art.2 ust.1 ustawy o kredycie konsumenckim w związku z umową z dnia 20 listopada 2013r. - a contrario, sąd orzekł, jak w punkcie I wyroku.

O kosztach Sąd rozstrzygnął w oparciu o treść przepisów art.98 kpc i art.108 kpc, w myśl zasady odpowiedzialności za wynik postępowania. Mając na uwadze powyższe, są rozstrzygnął jak w punkcie II wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

ZARZĄDZENIE

1.(...)

2. (...)